

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci navrhovatele: **L. V.**, zastoupeného JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem Praha 2, Slavíkova 23/1568, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, **2) Ing. arch. D. F.**, zastoupena Prof. JUDr. Alešem Gerlochem, CSc., advokátem se sídlem Botičská 4, Praha 2, o návrhu na vyslovení neplatnosti volby kandidátky Ing. arch. D. F. do Senátu Parlamentu České republiky ve volbách konaných ve dnech 20. a 21. 10. 2006 a 27. a 28. 10. 2006,

t a k t o :

- I. Návrh na neplatnost volby kandidátky Ing. arch. D. F. do Senátu Parlamentu České republiky ve volbách konaných ve dnech 20. a 21. 10. 2006 a 27. a 28. 10. 2006 **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným v souladu s § 87 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále jen „zákon č. 247/1995 Sb.“), který byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen dne 8. 11. 2006, se navrhovatel domáhá vyslovení neplatnosti volby kandidátky Ing. arch. D. F. (dále jen „druhý odpůrce“) do Senátu Parlamentu České republiky (dále jen „Senát“) ve volebním obvodu č. 26 ve volbách konaných ve dnech 20. a 21. 10. 2006 a ve dnech 27. a 28. 10. 2006. Jak navrhovatel uvádí, došlo v době mezi konáním prvního a druhého kola těchto voleb (tj. mezi 21. 10. 2006 a 27. 10. 2006) v uvedeném obvodu k porušení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., a to takovým způsobem, že mohl být ovlivněn samotný výsledek volby ve druhém kole těchto voleb ve prospěch druhého odpůrce.

Porušení uvedeného ustanovení jednak navrhovatel spatřuje v šíření nepravdivých (osočujících) údajů o T. F., protikandidátce druhého odpůrce. V období mezi prvním a druhým kolem voleb byl v příslušném volebním obvodu distribuován materiál označený jako „Volební noviny O. P. 3“ (dále jen „Volební noviny“), přičemž tyto noviny obsahovaly příspěvek nazvaný „*T. F. je hlasem pro P. a k.*“. Jak navrhovatel uvádí, je již samotný název tohoto příspěvku osočující, nepravdivý, nelogický a v samotném dalším textu příspěvku není dále blíže odůvodněn. T. F. byla v předchozím volebním období do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zvolena jako n. za K. (K. – Č. a U.) a podle toho také hlasovala; skutečnost, že předseda Č. J. P. vyzval voliče, aby ve druhém kole senátních voleb podpořili kandidáty z jiných stran než z O. nemění nic na tom, že hlasy pro T. F. byly hlasy právě a

pouze pro tuto kandidátku a nikoliv pro J. P.. Navrhovatel se také zejména ohradil proti tomu, že v uvedeném článku byla T. F. označena za „dobrou herečku“ (což mělo podle jeho názoru v daném kontextu spíše pejorativní nádech) a zjevně nepravdivě i za „politickou turistku“, která je podporována radikální levicovou stranou. Navrhovatel v této souvislosti požádal Nejvyšší správní soud, aby si u Č. p., s. p., vyžádal přesný údaj o tom, do kolika adresních míst a kdy byly Volební noviny doručeny (navrhovatel předpokládá, že tento materiál byl distribuován v počtu cca 50 000 výtisků) a současně navrhuje provedení výslechu paní R. K., která do schránek v daném volebním obvodu roznášela letáky kandidátky T. F. a Volební noviny v jednotlivých poštovních schránkách viděla.

Navrhovatel dále odůvodňuje svůj návrh tím, že podle jeho informací zejména dne 25. 10. 2006, tedy těsně před konáním druhého kola voleb, docházelo v příslušném volebním obvodě k soustavnému přelepování předvolebních plakátů kandidátky T. F. plakáty druhého odpůrce. Podle informací navrhovatele bylo zajištěno pro výlep plakátů T. F. před druhým kolem senátních voleb v daném obvodě cca 160 sloupů veřejného osvětlení a podle jeho názoru bylo až 80% těchto plakátů přelepeno předvolebními plakáty druhého odpůrce. Z tohoto vysokého počtu přelepených plakátů je zřejmé, že se nejedná o nahodilé přelepení, ale že se mohlo jednat o cílený a pravděpodobně organizovaný útok na kandidátku T. F.. Druhý odpůrce měl pro své předvolební plakáty zajištěn dostatečný počet vhodných ploch, neboť kandidoval za ekonomicky silnou stranu; i proto je přelepování plakátů méně „silných“ účastníků předvolební kampaně porušením zákona č. 247/1995 Sb. Dne 25. 10. 2006 podali kvůli zjištěnému přelepování plakátů senátor J. Š. a J. P. trestní oznámení na neznámého pachatele; podle informací navrhovatele podnikla Policie ČR v této věci vlastní šetření a fotodokumentaci. Navrhovatel proto v této souvislosti navrhuje, aby si spis vedený Policií ČR, místním oddělením P. Ž., pod č. j. OR III-74333/MO2-PŘ-2006, vyžádal Nejvyšší správní soud jako důkaz k řízení v této věci. Jako další důkazy pak navrhovatel označil „smlouvu ve věci reklamních ploch pro T. F.“, „potvrzení Ing. T. M.“, který jako neúspěšný kandidát v prvním kolem senátních voleb v obvodě č. 26 přenechal své reklamní plochy pro druhé kolo těchto voleb T. F., „fotodokumentaci“ a „desky s přelepenými plakáty“. Navrhovatel soudu též navrhl provést výslech svědka Ing. V. D., který se podílel na opětovném vylepování plakátů T. F. v místech, kde byly tyto plakáty přelepeny plakáty druhého odpůrce.

Závěrem navrhovatel konstatuje, že morálka, čestnost a poctivost mají stále stejný obsah bez ohledu na situaci, v níž mají být aplikovány a nemůže tedy obstát názor, že volební kampaně je svým způsobem forma boje a tím pádem je v něm dovoleno i mnohé z toho, co většina populace běžně považuje za nemorální. K porušení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. navíc došlo bezprostředně před konáním druhého kola voleb do Senátu, tedy v době, kdy účinná obrana T. F. již byla prakticky vyloučena a navíc v době, kdy se teprve většina nerozhodnutých voličů definitivně rozhoduje, komu dá svůj hlas. V této souvislosti navrhovatel odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2006, sp. zn. Vol 5/2006, a na nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04. T. F. získala oproti prvnímu kolu senátních voleb v kole druhém o 3154 hlasů více a lze jen spekulovat o kolik hlasů více by získala, kdyby nedošlo k výše pospaným jednáním narušujícím řádný průběh volební kampaně. Podle navrhovatele je ovšem nerozhodné, jaký by byl výsledek voleb pokud by k porušení zákona č. 247/1995 Sb. nedošlo, neboť tento zákon jednoznačně hovoří již o pouhé možnosti ovlivnit výsledek voleb; proto navrhovatel žádá, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, že volba druhého odpůrce do Senátu ve volbách konaných ve dnech 20. a 21. 10. 2006 a ve dnech 27. 10. a 28. 10. 2006 je neplatná.

Dne 15. 11. 2006 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno doplnění návrhu, ze kterého plyne, že Ing. V. D. se bude pravděpodobně v době rozhodování soudu nacházet mimo území České republiky, a proto navrhovatel soudu navrhl výslech svědka P. F., který také může dosvědčit skutečnost, že plakáty kandidátky T. F. byly přelepovány předvolebními plakáty druhého odpůrce.

Státní volební komise (dále jen „první odpůrce“) se ve svém vyjádření k návrhu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 11. 2006 bez bližších podrobností omezil toliko na odkaz na ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. a na citaci z nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04; první odpůrce odkázal zejména na tu část uvedeného nálezu, kde Ústavní soud vyložil, že rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy by vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát.

Druhý odpůrce prostřednictvím svého zástupce ve vyjádření k návrhu, které bylo soudu doručeno dne 16. 11. 2006, stejně jako první odpůrce v první řadě odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, ze kterého mimo jiné také plyne, že příčinnou souvislost mezi volební vadou a složením příslušného zastupitelského sboru nelze vykládat jako pouhou abstraktní možnost takové volební vady ovlivnit výsledek voleb. Musí jít o vadu, která prokazatelně mohla způsobit, že nebýt této vady, voliči by rozhodli jinak. K článku uveřejněnému ve Volebních novinách druhý odpůrce mimo jiné konstatoval, že jednání politiků jakožto volených zástupců občanů je možno interpretovat různě. Je nicméně třeba především rozlišit, zda jde v konkrétním případě o vyjádření názoru pisatele nebo zda se jedná o konstatování objektivních skutečností, které se nezakládají na pravdě. Jak druhý odpůrce dále konstatuje, jeho vlastní předvolební materiály neobsahují nic, čím by se dotkl svých protikandidátů. S odkazem na judikaturu Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva pak v této souvislosti dodává, že u osob veřejně činných je třeba v zájmu ochrany svobody slova akceptovat vyšší míru kritiky než u osob, které na veřejnosti nevystupují. Přestože předmětný článek druhý odpůrce nepsal, a nemohl tedy ani ovlivnit jeho obsah, nenachází se v něm podle jeho názoru nic, co by mohlo působit jako uvádění nepravdivých údajů o protikandidátce T. F. Jedná se skutečně jen o subjektivní hodnocení politického působení uvedené kandidátky ze strany autora článku, nikoliv nepravdivé konstatování objektivních skutečností, které by bylo možné považovat za nepoctivé vedení volební kampaně. Z porovnání počtu získaných hlasů ve druhém kole senátních voleb ve volebním obvodu č. 26 lze navíc dovodit, že druhý odpůrce získal méně hlasů než v kole prvním, což značí, že uvedený článek pro něj neměl ve vztahu k volebním výsledkům pozitivní efekt. K námitce navrhovatele spočívající v přelepování předvolebních plakátů T. F. druhý odpůrce uvedl, že k přelepování plakátů skutečně došlo, byly to ovšem naopak právě jeho plakáty, které byly plakáty T. F. přelepeny; tuto skutečnost dokládají například fotografie publikované na webových stránkách druhého odpůrce (<http://www.filipiova.cz>). Přelepování předvolebních plakátů protikandidátů považuje druhý odpůrce za nepřípustné; za případné přelepování plakátů T. F. však nenese žádnou odpovědnost, neboť k tomuto kroku nedal jakýkoliv pokyn, ani jej nechválil či s ním souhlasil. Pokud by navíc jedinou sankcí za případné přelepení volebních plakátů protikandidáta bylo prohlášení voleb za neplatné, byl by tímto krokem dán jasný návod pro kohokoliv, kdo by chtěl takového cíle dosáhnout. Z uvedených důvodů má proto druhý odpůrce za to, že návrh nebyl podán důvodně a navrhuje soudu, aby jej zamítl.

Ke svému návrhu přiložil navrhovatel jeden výtisk nedatovaného mimořádného vydání „Volebních novin O. P. 3“. Jak soud z těchto Volebních novin ověřil, v článku „*T. F. je hlasem pro P. a k.*“, kde je jako autor uveden „O. P. 3“, se skutečně objevují mimo jiné formulace, že „*T. F. ... je nepochybně dobrá herečka ... bohužel se v uplynulých čtyřech letech příliš neosvědčila ... dokonce občas hlasovala proti svému klubu ... dnes kandiduje za H. z., radikální levicové odštěpence od B. Z. ... nemůžeme si dopřát přepych mít v Senátu politické turisty ...*“, na které navrhovatel v návrhu upozorňuje. Součástí návrhu je též šest barevných a šest černobílých kopií fotografií, na kterých jsou zachyceny jednotlivé plakátovací plochy (desky) na sloupech veřejného osvětlení, kde je vždy plakát kandidátky T. F. přelepen předvolebním plakátem druhého odpůrce. K doplnění návrhu ze dne 15. 11. 2006 pak navrhovatel přiložil též „Potvrzení o přenechání plakátovacích ploch pro II. kolo voleb do Senátu Parlamentu ČR“, ze kterého soud zjistil, že kandidát do Senátu ve volebním obvodu č. 26 Ing. T. M. přenechal jím objednané plakátovací plochy (desky) na sloupech veřejného osvětlení před druhým kolem těchto voleb kandidátce T. F. za účelem výlepu jejích předvolebních plakátů.

Podle § 87 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. platí, že podáním návrhu na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu (§ 90 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního) každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl senátor volen, každá politická strana, politické hnutí, koalice nebo nezávislý kandidát, jejichž přihláška k registraci ve volebním obvodu byla pro volby do Senátu zaregistrována. Návrh je třeba podat nejpozději do deseti dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí. Podle § 87 odst. 5 zákona č. 247/1995 Sb. pak návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta.

Vzhledem k tomu, že návrh byl podán včas (dne 8. 11. 2006), je z něj seznatelné namítané porušení zákona č. 247/1995 Sb. a navrhovatel je zapsán ve stálém seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl druhý odpůrce volen, Nejvyšší správní soud tento návrh meritorně projednal, ovšem jako nedůvodný jej zamítl.

Jak vyplývá z již citovaného ustanovení § 87 odst. 5 zákona č. 247/1995 Sb., neplatnost volby kandidáta do Senátu by mohl Nejvyšší správní soud vyslovit pouze v případě, kdy by bylo prokázáno porušení některého ustanovení zákona č. 247/1995 Sb. způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby těchto kandidátů. Nejvyšší správní soud pro zjištění, zda byly naplněny shora uvedené podmínky citovaného ustanovení, stanovil pro rozhodování návrhů ve volebních věcech algoritmus přezkumu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. 354/2004. Sb. NSS), ze kterého vyplývá, že návrh ve volební věci je důvodný pouze v případě, kdy dojde nejen k porušení některého ustanovení příslušného volebního zákona (protizákonnosti), ale musí existovat i vztah mezi takovou protizákonností a zvolením kandidáta, jehož volba je napadena. Závěrečným krokem tohoto algoritmu pak musí být i zjištění, zda namítaná protizákonnost byla natolik intenzivní, že vedla ke skutečně zásadnímu zpochybnění („zatemnění“) volebních výsledků. Všechny tyto podmínky tedy musí být splněny kumulativně. Jak je z výše uvedeného zřejmé, musel Nejvyšší správní soud v dané věci nejprve posoudit, zda vůbec došlo k protizákonnosti (k porušení některého ustanovení zákona č. 247/1995 Sb.), aby případně mohl přistoupit k dalším krokům naznačeného algoritmu.

V projednávané věci je nutno především vyjít z ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., jehož porušení navrhovatel namítá. Z tohoto ustanovení se podává, že volební kampaň musí probíhat čestně a poctivě, zejména nesmí být o kandidátech, politických stranách nebo koalicích, na jejichž kandidátních listinách jsou uvedeni, zveřejňovány nepravdivé údaje.

Ještě než Nejvyšší správní soud přikročil k hodnocení jednotlivých námitek uvedených v návrhu, považoval za nezbytné vyjasnit, zda skutečně vůbec mohlo dojít k porušení čestnosti a poctivosti volební kampaně (§ 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb.) za situace, kdy druhý odpůrce není autorem článku ve Volebních novinách, kde měly být podle názoru navrhovatele zveřejněny nepravdivé informace o kandidátce T. F., a kdy, jak druhý odpůrce tvrdí, nedal k případnému přelepování plakátů protikandidátky žádný pokyn, takový postup neschválil a ani s ním nesouhlasil. V této souvislosti je třeba připomenout, že Ústavní soud právě ve vztahu k poctivosti a čestnosti volební kampaně již rozlišil jednak subjektivní a jednak objektivní porušení volební kampaně, když mimo jiné konstatoval, že „*Lze souhlasit s tím, že – institucionálně vzato – by obvykle nebylo na místě soustředit se výhradně na otázku, zda to byl toliko kandidát (politická strana), jenž uvedené ustanovení (§ 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., pozn. Nejvyššího správního soudu) porušil. Na druhé straně však lze stěží zcela důsledně akceptovat striktně objektivní kritérium a ignorovat skutečnost, že kandidátka v posuzovaném případě porušení pravidel volebního boje subjektivně nezpůsobila. Opačný výklad by zákonitě vedl k tomu, že by kterýkoli subjekt mohl docílit neplatnosti volby jakéhokoli kandidáta zcela bez jeho přičinění, což by - in eventum - mohlo volby výrazně narušit*“ (nález Ústavního soudu ze dne 18. 2. 1999, č. 70/1999 Sb.). Z uvedeného je tedy zřejmé, že každý případ je nutno hodnotit individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem. V dané věci však podle názoru Nejvyššího správního soudu nic nebrání aplikaci konceptu extenzivně vykládaného (objektivního) porušení poctivosti a čestnosti volební kampaně, a proto pokračoval v hodnocení jednotlivých námitek.

Navrhovatel jednak namítá, že porušení ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. bylo způsobeno šířením nepravdivých údajů o protikandidátce druhého odpůrce T. F. ve Volebních novinách. K této námitce Nejvyšší správní soud v první řadě konstatuje, že při výkladu již výše citovaného ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. je třeba mít zejména na zřeteli, že volební kampaň představuje ve svých důsledcích jednu z forem výkonu základních práv, jakými jsou především svoboda projevu, právo na informace, sdružovací právo, shromažďovací právo apod. Výklad tohoto ustanovení právě v kontextu svobody projevu (čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) považuje Nejvyšší správní soud v této věci za klíčový. Je třeba souhlasit s druhým odpůrcem, který ve svém vyjádření k návrhu odkázal na judikaturu Ústavního soudu a (byť jen obecně) na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, v tom, že uvedené soudní instituce v zájmu ochrany svobody projevu akceptují vyšší míru kritiky vůči osobám veřejně činným. Jak totiž mimo jiné konstatoval Ústavní soud například ve svém nálezu ze dne 15. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 367/03, musí „... *osoby veřejně činné, tedy politici, veřejní činitelé, mediální hvězdy aj., akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané ... co největší bohatost diskuze o věcech veřejných by měla být státní mocí regulována jen v míře nezbytně nutné (srov. čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod) ...*“. Vyjadřování subjektivních politických názorů, byť se týkají osoby konkurenta v politickém boji, tedy v souladu s výše uvedeným nelze v žádném případě považovat za porušení poctivosti a čestnosti volební kampaně. Jak již také v této souvislosti dále konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04 (publikovaný pod č. 140/2005 Sb.), „... *v průběhu volební kampaně jsou voličům často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty,*

kteří mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii však je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci.“ Nejvyšší správní soud se v i tomto případě plně ztotožňuje s uvedenou argumentací Ústavního soudu a dodává, že v případě šíření informací o protikandidátech prostřednictvím médií ve vlastnictví některého z kandidujících subjektů (zvláště jedná-li se v dané věci o noviny výslovně nazvané jako „Volební noviny O. P. 3“) je třeba pohlížet zcela odlišně než na šíření informací ve volební kampani prostřednictvím médií, které jsou financovány z veřejných zdrojů [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2004, sp. zn. Vol 10/2004 (www.nssoud.cz)], tak tomu ovšem v daném případě nebylo.

Šíření informací o tom, zda nějaký kandidát za svého předchozího působení v Poslanecké sněmovně občas hlasoval jinak než zbytek poslaneckého klubu jehož byl členem, nebo o tom, jaké politické orientace je strana, která daného kandidáta podporuje, je bezesporu zcela v souladu s výše uvedenou svobodou projevu; naprosto mimo rámec možného soudního přezkumu pak zůstává hodnocení subjektivních názorů o tom, zda je například skutečně T. F. „politická turistka“, nebo hodnocení toho, zda označení T. F. za „dobrou herečku“ má pejorativní nádech či nikoliv. I za předpokladu, že by Nejvyšší správní soud považoval taková vyjádření za nevhodná či neetická, neznamena to ještě, že jsou též protizákonná; jak ostatně již tento soud konstatoval ve svém usnesení ze dne 29. 6. 2006, sp. zn. Vol 45/2006 (www.nssoud.cz), „nedostatek etiky prohlášení činěných v rámci předvolební kampaně není porušením zákona v jehož důsledku by bylo možno považovat volbu některých kandidátů za neplatnou.“ Podle názoru Nejvyššího správního soudu, jak je ostatně zřejmé ze shora uvedeného, tedy v tomto ohledu nedošlo k porušení ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. a nic by na této skutečnosti nezměnilo ani provedení důkazů, jak navrhopatel dále požadoval. Z toho důvodu Nejvyšší správní soud k provedení těchto důkazů nepřistoupil.

Porušení ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. spatřoval navrhopatel též v přelepování předvolebních plakátů T. F. plakáty druhého odpůrce. K této námitce Nejvyšší správní soudu nejprve uvádí, že není účelem řízení vedeného v dané věci u tohoto soudu posuzovat, zda a případně v jaké míře se namítané přelepování uskutečnilo, ale zda v daném případě skutečně došlo k porušení zákona č. 247/1995 Sb. způsobem, který mohl ovlivnit volbu druhého odpůrce. Z tohoto důvodu nepovažoval soud za nutné vyžádat si od příslušného místního oddělení Policie ČR spis ve věci trestního oznámení, které kvůli přelepování předvolebních plakátů T. F. podali J. Š. a J. P., jak žádal navrhopatel. Ačkoliv je v této souvislosti možné souhlasit s navrhopatelem, že z hlediska rozhodování nerozhodnutých voličů je nejzávažnějším porušením pravidel volební kampaně takové porušení, které se událo v době tohoto rozhodování, což jsou u nerozhodnutých voličů právě v poslední dny volební kampaně, nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než i v tomto ohledu odkázat na již výše citovaný (z hlediska výkladu právní úpravy volební kampaně) klíčový nálezn Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04 (publikovaný pod č. 140/2005 Sb.), v němž Ústavní soud mimo jiné konstatoval, že „... zrušení voleb nelze brát jako trest za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimacy zvoleného orgánu. Rozhodující je pravděpodobnost vlivu volební vady nebo volebního deliktu ... na volební výsledek v konkrétních volbách s konkrétními voliči. Pouhá abstraktní možná příčinná souvislost nedostačuje. Jiná situace by nastala, kdyby šlo o zjevně nekalý způsob

vedení volební kampaně v rozporu s požadavkem řádného provedení voleb a volební soutěže, což by mohlo mít s velkou mírou pravděpodobnosti za následek opačný výsledek voleb...“.

Nevyšší správní soud samozřejmě považuje jednání, kdy jsou úmyslně přelepovány předvolební plakáty politického konkurenta, za zcela nepřípustné. Je ovšem na druhou stranu třeba přiznat, že k takovému jednání bohužel dochází v rámci mnohdy velmi vypjaté volební kampaně poměrně často; druhý odpůrce ostatně ve svém vyjádření k návrhu upozorňuje na to, že to byly naopak právě jeho plakáty, které byly přelepeny předvolebními plakáty T. F.. Bylo by tedy skutečně v rozporu se smyslem soudního přezkumu voleb, kdyby v dané věci volbu druhého odpůrce Nejvyšší správní soud zneplatnil, byť by skutečně k úmyslnému přelepování předvolebních plakátů T. F. došlo. Jak totiž vyplývá z výsledků druhého kola voleb do Senátu v obvodě č. 26 konaných ve dnech 27. 10. a 28. 10. 2006, získal druhý odpůrce celkem 12 927 hlasů, zatímco T. F. pouze 8 113 hlasů. Jak uvádí navrhovatel, bylo pro výlep předvolebních plakátů T. F. zajištěno přibližně 160 sloupů veřejného osvětlení, tedy 320 reklamních ploch (desek). I kdyby bylo pravdou, že došlo k úmyslnému přelepení až 80% plakátů T. F. na jí vyhrazených plochách předvolebními plakáty druhého odpůrce, jednalo by se pouze o 128 sloupů veřejného osvětlení, tedy 256 reklamních ploch, což za situace, kdy byl rozdíl mezi oběma kandidáty celých 4814 hlasů, nemohlo ve světle shora popsaného algoritmu soudního přezkumu voleb ovlivnit výsledek volby druhého odpůrce. I z tohoto důvodu proto nepovažoval soud za nutné provést výslech svědka P. F. a další navrhované důkazy. Závěrem pak v této souvislosti Nejvyšší správní soud ještě připomíná, že volební agitace za použití předvolebních plakátů představuje pouze jeden z mnoha prostředků ve volební kampani, prostřednictvím kterých mohou jednotliví kandidáti voliče oslovit.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud v dané věci neshledal porušení ustanovení zákona č. 247/1995 Sb. způsobem, který by mohl ovlivnit výsledek volby druhého odpůrce, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu